

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 41

Gods volgende stap

Op het moment dat ik deze woorden schrijf, ben ik al vijfenvijftig jaar bezig met het lezen, bestuderen, uitleggen en onderwijzen van de Bijbel. Dat zeg ik niet om op te scheppen, maar omdat het een simpel feit is en ik haal het aan als rechtvaardiging voor mijn spreken over het onderwerp van deze studie. Toen ik begon, heb ik volkomen de methode van Bijbeluitleg van *Darby* en *Scofield* aanvaard en nagevolgd en zo kwam ik in aanraking met het dispensationalistisch-premillennialistische gedachtegoed, maar na verloop van tijd raakte ik ervan overtuigd dat deze manier van Bijbeluitleg niet in staat was antwoord te geven op het toenemend aantal vragen dat bij me opkwam naarmate ik meer vertrouwd raakte met het Woord van God. Ik raakte er ook van overtuigd dat deze richting in de exegetische enigszins arbitrair is in de interpretatie van vele teksten in de Schrift om ze te laten overeenstemmen met wat inmiddels een vaststaande en onveranderlijke geloofsbelijdenis was geworden. Bovendien namen de mensen die deze richting aanhangen een heel intolerante houding aan tegenover mensen die hun twijfels hadden of die vragen stelden over de favoriete en alom verkondigde leerstellingen, zoals het herstelde Romeinse Rijk en in het bijzonder het leerstuk dat gewoonlijk wordt aangeduid als 'de Opname van de Gemeente,' dat in die tijd en nu nog steeds naar voren wordt gebracht als de eerstvolgende stap van God.

De uitdrukking 'de opname' komen we nergens tegen in de Schrift en het is geen juiste vertaling van welk Grieks woord dan ook dat daarin staat. Het kan daarom niet worden beschouwd als één van de woorden die 'door de Geest geleerd zijn' (I Cor. 2:13); het is een woord dat is

voortgekomen uit menselijke wijsheid. De gedachte van een 'opname' is gebaseerd op een gedeelte dat gevonden wordt in I Thessalonicenzen 4:16-17, waar we lezen:

Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.

Het is mijn stellige overtuiging dat dit gedeelte de toekomstige gebeurtenis beschrijft van de Here Jezus Die Zijn huidige plaats aan de rechterhand van God in de hemel verlaat en afdaalt naar de aarde om daar gedurende duizend jaar persoonlijk aanwezig te zijn (Zijn *parousia*). Zie ook *Seed & Bread*, nummers 24 en 25. Ik vind het een vorm van de wildste menselijke fantasie om van deze gebeurtenis een gedeeltelijke afdaling uit de hemel te maken met de bedoeling alle gelovigen van de aarde weg te rukken om ze mee te nemen naar de hemel, zoals tegenwoordig zovele mensen verkondigen en nog meer mensen blind geloven. Het gaat om Zijn persoonlijke komst naar de aarde en niet alleen om een nadering van de aarde om de Zijnen eruit te verwijderen. Het is een grote eer en een voorrecht voor een groot deel van hen die op dat moment op de aarde leven en velen van hen die zijn opgestaan uit de doden, om in de lucht op te varen en Hem te ontmoeten en om met Hem naar de aarde terug te keren. We moeten niet bang zijn om over deze gebeurtenis na te denken.

De planeet aarde heeft een ronde vorm. 'Naar boven' op het ene punt van het aardoppervlak is 'naar beneden' vanaf het tegenoverliggende punt. Als de Here Jezus op weg is naar de aarde, zullen alle uitgeroepenen van God 'opgenomen' worden, waar zij zich ook bevinden en daardoor zal er een netwerk, of een soort baldakijn ontstaan boven het oppervlak van de aarde. Door dit netwerk zal de Heer binnenkomen. En als Hij naar de plaats gaat waar Hij op aarde moet zijn, waarschijnlijk de Olijfberg, zullen allen die opgenomen zijn om Hem tegemoet te gaan weer terugkeren naar de plaats waar zij vandaan waren gekomen. Dit is slechts mijn voorstelling van wat er zal gebeuren, maar alle welwillende lezers zullen het met me eens zijn dat dit een veel mooier beeld is dan dat alle mensen van God op hetzelfde punt samenkomen in een geweldige verwarde kluwen. De God die ik aanbid, is een God van orde.

Deze voorstelling stemt helemaal overeen met Openbaring 1:7 waar wordt gezegd dat 'Hij komt met de wolken.' Dat zijn wolken van mensen en geen wolken van damp. Zie ook Judas 1:14. De uitspraak die daarop

volgt: 'en elk oog zal Hem zien' heeft niets met het fysieke oog te maken, maar met het onderscheidend vermogen dat aan ieder mens op aarde zal worden gegeven. Hierdoor zal iedereen er volkomen van bewust zijn dat de Here Jezus is teruggekomen, dat Hij Zich op aarde bevindt – niet als de Ontledigde in diepe vernedering, maar als de Verheerlijkte met al de heerlijkheid van Zijn Vader met de heilige engelen (Mar. 8:38).

Als een dispensationalistisch-premillennialist ervan uitgaat dat met het woord *parousia* Gods eerste stap bedoeld wordt van het verwijderen van alle gelovigen op aarde, zelfs in de eerste vier keer dat het voorkomt (Matt. 24:3, 27, 37 en 39), zal hij ontdekken dat deze gebeurtenis zal plaatsvinden na de periode van drieënhalf jaar die 'de grote verdrukking' wordt genoemd. Elke gebeurtenis die is opgesomd in Mattheüs 24:1-32 zal tot op de letter vervuld moeten worden voordat de *parousia* werkelijkheid zal worden. Zoals onze Heer heeft verklaard: 'Zo moet ook jij, wanneer jij dit alles ziet, weten, dat het nabij is, voor de deur' (Matt. 24:33). Onder de dingen die eerst moeten plaatsvinden is de verschijning van 'de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats' (Matt. 24:15). Dit detail alleen al is een gebeurtenis die niet kan plaatsvinden voordat Israël door God naar zijn land is teruggebracht, voordat het priesterschap is hersteld en behoorlijk door Elia is ingewijd en voordat de tempel is herbouwd met in het midden 'de heilige plaats.'

De 'opname' van de levenden en de opstanding van de doden waarvan in I Thessalonicenzen 4:16,17 sprake is, zijn gebeurtenissen die de *parousia* van Jezus Christus inluiden en die daar deel van uitmaken. Als daar zeven jaar worden tussengevoegd, zoals door velen geleerd wordt, hebben deze gebeurtenissen geen betekenis meer.

De onheilsprofeten die proberen mensen bang te maken zodat ze één of andere stap zetten (naar voren komen, zodat ze geteld kunnen worden) maken veel ophef over de grote verdrukking. Ze blazen elk detail op totdat het een sadistisch verslag van kwelling en doodsangst wordt. Ze maken ook veel ophef over de 'opname,' die zij de mensen die 'naar voren komen om Christus te aanvaarden' als ontsnappingsweg voorhouden. Hun opvatting over Gods eerste stap is dat Hij alle gelovigen van deze aarde verwijdert en vervolgens lukraak Zijn wraak uitstort over alle mensen die zijn achtergebleven. Bij tijd en wijle deinzen ze echter voor hun eigen beschrijving terug en maken er één der grootste tijden van redding van die de wereld ooit heeft gekend. C.I. Scofield verklaarde 'dat tussen de komst van de Heer voor Zijn kerk en Zijn wederkomst op aarde met Zijn heiligen de overweldigende meerderheid van de nog levende mensen zal worden gered.' Hij ging

ervan uit dat dit het resultaat zou zijn van de 'gelijktijdige verschijning van 144.000 Paulussen,' een gedachte die Hal Lindsey vleidend heeft veranderd in '144.000 Billy Grahams.'

Als de vervulling van I Thessalonicenzen 4:17 Gods volgende stap zou zijn, laten dan allen die deze opvatting hebben eerlijk omgaan met het Woord van God en verklaren dat de *parousia* (persoonlijke aanwezigheid) het volgende is dat staat te gebeuren. Let er goed op dat Paulus zei: 'wij, levenden, die achterblijven tot de *parousia* des Heren.' God heeft de 'opname' en 'de *parousia*' samengevoegd en wat Hij heeft samengevoegd moeten mensen niet scheiden door een periode van zeven jaar.

Het is voor mij altijd een bron van opperste verbazing geweest dat de meeste mensen die de profetieën bestuderen niets anders kunnen ontdekken dan voorspellingen over de goddelijke wraak als zij nadenken over Gods volgende stap. Waarom hebben zij er geen oog voor dat de huidige toestand op aarde, moreel zowel als geestelijk, het gevolg is van Gods zwijgen, van het ontbreken van direct licht van Hem en de afwezigheid van openlijke tekenen van Gods kant? God, die een God is van gerechtigheid, aanvaardt de volle verantwoording hiervoor. Het ontbreken van daden en ingrepen van Zijn kant zijn noodzakelijk zolang Hij bezig is te werken aan Zijn huidige doel van genade; maar er zal een tijd komen waarin Hij Zijn tegenwoordige doel heeft bereikt en dan zal Hij openlijk handelen zoals zou moeten gebeuren met het oog op de behoeften van de mensheid op de aarde. God zal opstaan; Hij zal tot actie overgaan; Hij zal Zijn eigen zaak bepleiten; Hij zal de dwaze mensen, die Hem dagelijks smaden, verlichten en terechtwijzen; Hij zal de uitdaging van Zijn vijanden niet langer negeren; Hij zal een einde maken aan het voortdurend toenemende getier (zie Psalm 74:22,23).

Het is mijn stellige overtuiging en niet aflatende verkondiging dat Gods volgende stap Zijn overname van de heerschappij over de hele aarde zal zijn, over alle mensen daarop (de levenden) en daarin (de doden). Dat zal worden bereikt als God zal spreken in de hemel, door een openbaring van Zijn heerlijkheid aan alle vlees en doordat Zijn oordelen van de hemel gehoord zullen worden. Er zal een felle gloed (*epiphaneia*) zijn van Christus in al Zijn heerlijkheid en het gevolg zal zijn dat het koninkrijk (de heerschappij) van God op aarde gevestigd zal worden. Daar vragen we om wanneer we bidden: 'Uw koninkrijk kome.'

De tegenwoordige verkondigers van de wraak die aanstaande is, schijnen niets te weten van, of zich te bekommeren om, wat God heeft gezegd. 'Als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest des HEEREN de banier tegen hen oprichten' (Jes. 59:19, St.Vert.) en dit zal

het gevolg zijn van het feit dat mensen 'den Naam des HEEREN vrezen van den nedergang, en Zijn heerlijkheid van den opgang der zon.' Zij staan er niet bij stil en het kan ze ook niets schelen dat in een tijd waarin duisternis de aarde zal bedekken en donkerheid de natiën, de HERE over Israël zal opgaan en zijn heerlijkheid in hen gezien zal worden (Jes. 60:2). Zij weten niets van het feit dat wanneer God Zijn grote werk zal beginnen van het herstellen en repatriëren van Israël, Hij Zijn kudde zal verzamelen zoals een herder zijn kudde verzamelt wanneer zij verspreid zijn (Ezech. 34:11-15). Waarom stellen zij Hem voor als een wolf die eerst de kudde in stukken zal scheuren?

Als er ooit een tijd in de geschiedenis is geweest waarin de vijand komt als een stroom (Jes. 59:19), waarin er een raadslag van de bedrivers van ongerechtigheid is (Ps. 64:3), waarin zware tijden komen (II Tim. 3:1), waarin slechte mensen en bedrivers van kwaad tot erger komen (II Tim. 3:13), dan is het wel de tijd waarin wij nu leven. De wereld heeft behoefte aan een ingrijpen van God, Hij moet de heerschappij overnemen. Hij moet Zijn grote macht aanwenden en gaan regeren. Zonde en dood hebben lang genoeg geheerst. We hebben Zijn koninkrijk nodig. We willen graag dat het komt. Morgen zal het daarvoor niet te vroeg zijn. Moge God die dag bespoedigen.